

N:o 119.

Af herr **J. Erikson** i Stockholm, om förändrad lydelse af 20 kap.
8 § ärfdabalken.

Det torde få anses som en numera allmänt erkänd grundsats, att ingen till följd af sin öfvertygelse i religionssaker bör förvägras någon af de rättigheter och förmåner som tillkomma hvarje oförvitlig medborgare såsom sådan.

Utgående från denna förutsättning, tager jag mig friheten påkalla Riksdagens åtgärd för ändring af § 8 i 20:de kapitlet ärfdabalken, som i det skick, hvori den nu befinner sig, icke kan fullt tillämpas utan att orättvisa öfvas mot ett större eller mindre antal svenska medborgare.

I denna paragraf föreskrifves nemligen, att »den af annan lära är» icke må vara förmyndare. Detta stadgande har uppenbarligen tillkommit i syfte att förhindra, det barn af statskyrkans medlemmar skulle vid föräldrarnes frånfalle af en förmyndare blifva uppfostrade i »annan lära» eller af honom öfvertalas att öfvergå till hvad man kallar »främmande trossamfund». Men mot all fara i sådant hänseende finnes det, enligt mitt förmenande, full trygghet uti de föreskrifter, som lemnas i så väl § 2 af 22:dra kapitlet samma balk, som ock uti kongl. förordningen af 16 november 1869.

Jag medgifver villigt, att förmynderskap i allmänhet medför både besvär och ansvar och att det sålunda ur viss synpunkt icke kan anses som någon förmån att vara förmyndare; men det är i alla fall ett för-

troendeuppdrag, och att af lagen förklaras ovärdig att utöfva sådant, är att blifva stämplad såsom mindre pålitlig.

På grund häraf hoppas jag Riksdagen skall finna rätt och billigt, att de af mig anförda orden ur paragrafen uteslutas; och får jag därför föreslå, att Riksdagen ville för sin del besluta:

att ur § 8 kap. 20 ärfdabalken orden »eller den af annan lära är» skola utgå, så att paragrafen får följande lydelse:

Ej må den vara förmyndare, som litet vetande, gäldbunden, slösare eller barnens vederdeloman är, eller den, som ej fyllt tjugufem år, eller är så gammal och vanför, eller så fattig, att han förmynderskapet ej förestå kan; icke heller utländsk man, eller den som hafver Kronans eller andra sådana medel under händer.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1887.

Jakob Erikson.